Moravská Strážnice je místo, které přitahuje různé hudební zážitky. Koncem osmdesátých let minulého století folklórní noty doplnili folkaři a countrymani na prvních Zahradách. Pokračováním žánrového rozšíření je festival **SLUNCE**, který se Big ass milf creampied on real homemade pornmobile.online let os stal svým osmnáctým ročníkem plnoletým.

Úvodní čtvrteční večer se odehrává v kulturním domě Strážničan. Tentokrát úvod patřil **Bratrům Ebenům** a jejich hudebním skvostům s nápaditými texty. Prolínal se v nich čas holin i časy minulé, mnohem romantičtější, protože se odehrávaly v dobách našeho mládí. Po krátkém odskočení do high technologií, které vládnou v raketovém centru v Hustonu, se cesty Bratrů Ebenů zase nasměrovaly do českých luhů a hájů a jejich aktuálních témat, které světem nehýbou, ale našimi životy ano.

Páteční koncerty se odehrávaly na tradičním místě – v amfiteátru Zámek ve strážnickém parku. Do slunečného podvečera po úvodním uvítání diváků ředitelem festivalu, **dr. Pavlem Kopřivou**, zahájil přehlídku zlínský **PODJEZD**. Kombinace country a bluegrassu, doplněná o výborné vokály, zejména v podání Radky Janečkové, byla svěžím začátkem dalších hodin hudebních dobrot. Letošní rok je pro PODJEZD dvacátým pátým na country scéně a vzhledem k hudebním kvalitám kapely je to pro posluchače dobrá zpráva, slibující mnoho skvělých hudebních zážitků i v budoucnu. Festivalová vystoupení moderoval **Pavel Helan** a doplnil též svým hudebním blokem, včetně poctě Strážnici a jejím folklorním tradicím hrou na elektronickou fujaru. Jeho písně naladily publikum k pohodovému poslechu dalších účinkujících.

Po moderátorské vsuvce Pavla Helana, s lehkou kulturní produkcí, pokračoval v programu **Ton y Joch a přátelé**. Ti opět ukázali publiku, že nejsou marně „talentem Country Rádia“ pro rok 2017. Jejich

repertoár jako by předznamenal další žánrové směrování pátečního dne festivalu, a sice směrem k folkově-trampskému soundu. Na zvuku přátel Tonyho Jocha se tentokrát podílel i na klávesy hrající Karel Macálka, který hudební stránku písní umocnil klávesovými kouzly. Chlapsky romantické písně Tonyho Jocha vystřídalo rodinné duo **Pepy Štrosse** a jeho syna **M atěje**
. Swingující dvojice posunula čas chytlavými texty o lásce a vztazích, i o věcech normálního života, které jsou mnohdy dramatičtější než filmové obrázky. Všechny melodie vyšperkovával Matěj svojí brilantní kytarovou hrou a oba pánové se svým vystoupením postarali o potěchu diváků. A svou písní
Konvička
jako by Pepa předznamenal dalšího účastníka festivalu.

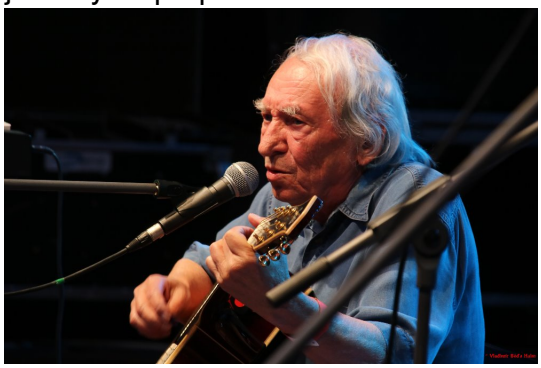

Na scénu přišli **Nezmaři** a s nimi poetika jihočeských rybníků i vůně tajemných bylin, obrazy duše a další příběhy, které v jejich písních budí obrazotvornost vnímavých posluchačů. To vše je proloženo suchým humorem průvodních slov pánské části souboru. Natěšené publikum aplaudovalo nejen hitům z obsáhlého nezmařího zpěvníku, ale i novinkám. Setkání s andělem proběhlo v podání Šárky Benetkové a klavíru v jejím sólovém vystoupení před zaujatě ztišeným publikem.
Po nezbytné technické pauze přišel na scénu **Miki Ryvola** a přinesl romantiku ryvolovek ve svém strhujícím podání. Zdatnými sekundanty mu byli Nezmaři, kteří se postupně připojovali a vytvářeli tak zajímavá hudební uskupení. Písně dlouhejch cest v podání Mikiho neztratily svůj půvab a vnitřní naléhavost. Jeho vervní projev navíc i mnohem mladším divákům ukázal, že trampské legendy nestárnou a jsou stále vynikající. Mikiho vystoupení s doprovodem Nezmarů bylo vrcholem tohoto festivalového dne.

Večer pokračoval dalším trampským bardem, když se na scéně objevil **František Nedvěd** se svým
Tie Breakem
. Letošní sedmdesátník stejně jako Miki Ryvola naznačil, že věk je jen záznam v občance a důležité je to, jak se chlap cítí. Při poslechu písniček vynikala i melodika hudby v podání

Františka Nedvěda, Františkova syna Vojty Nedvěda, Petra Kocmana a Milana Plechatého. Závěr patřil **Pozdnímu sběru**, který do noci nad amfiteátrem Zámek přinesl magii rockových kytar a lehkost textů jejich hitů, jako je *Jižanskej kraj*, pocta Brnu a jeho „Věžím Petrova“ a perfektní milostná
Kdybych byl španělskej král
. Jirka Pařez se svou partou skvělých muzikantů rozehřál nočním chladem prostoupený strážnický park a divákům připravil skvělý hudební zážitek.

V druhém festivalovém dni nastal po dnu trampských bardů čas big-beatu. Začátek tomu sice nenasvědčoval, neboť patřil vodácké country-úderce, hrající pod názvem
Zadáci
a jejich comedy-folku (termín vznikl jako označení při hudebních produkcí skupiny Lojzo). Dramatický popis cesty vorů po Hronu a jiné vodácké historie přebilo jejich provedení slavné Dylanovy
Knockin' on Heaven's Door
, jehož shlédnutí by jistě čerstvého držitele Nobelovy ceny za poezii přimělo k zamyšlení (hlavně, kdyby mu někdo přeložil českou verzi Zadáků).
Jaroslav Samson Lenk, který den druhý festivalu Slunce uváděl, vystřídal svým samostatným blokem vodáckou partu a potěšil diváky svou probírkou v hitovkách ze svého zpěvníku.

A přišly další hudební perly, tentokráte už v beatově-rockovém hávu. **Luboš Pospíšil & 5P** přinesl reminiscenci na C&K Vocal i nové písně z poslední doby a s doprovodem kapely 5P přinesl nádheru vokálního projevu s inteligentním texty. Zazněla
Kampa
,
Kráska v nesnázích
a další, s texty různých autorů a zejména Pavla Šruta, který patří k velkým básníkům a textařům rockové scény. Bubenice 5P Pája Táboříková kromě bicích zazářila i v sólovém partu, kdy zazpívala skladbu z repertoáru Janis Joplin
Mercedes Benz
. Myslím, že na harley v Central parku by jí to také velmi slušelo, podobně jako Janis.
Folk Team se představil publiku ve skvělé formě a zdárně pokračoval v gradování hudebních výkonů. Ve vokálních sólech se střídal Ivan Huvar s Romanem Venclovským a divákům připomněli nejen to, jak to chodí v „brněnským Bronxu“, ale i silnou story *Dálnice* s textem Ivana Huvara na hudbu Bruce Springsteena. Ženská část publika by jistě Folk Teamu neodpustila, kdyby nezazněl další hit,
Skála
. Folk Team pod vedením svého otce zakladatele dr. Pavla Kopřivy zkrátka opět předvedl

hudební kvalitu s plným nasazením a entuziasmem, který je pánům vlastní.

Beatovou historii připomněl **Karel Kahovec** s doprovodem **George & Beatovens**, které doplnil i nestárnoucí
Viktor Sodoma
. Zdá se, že bigbíťáci a rockeři s přibývajícími léty jsou zárukou hudebních kvalit a své staré hity i nové skladby hrají s jistotou a nadhledem, které jim dává zajímavé kouzlo.
Roman Dragoun se, na rozdíl od sólového vystoupení na Castle Tour, obklopil svými anděly. Další hvězdou nastupujícího večera byl tedy **Roman Dragoun and His Angels** . Rozsáhlé hudební plochy, vytvářené Romanovými klávesami pod poezií textů především z pera otce Františka Romana Dragouna a Milana Prince, doplnila expresivní trubka Míry Barabáše a saxofon Radka Kašpara spolu s kytarou Miloše Švece, basou Filipa Benešovského a bicími Ondry Pomajsla. Hudební andělé se snesli do strážnického amfiteátru a okouzlili svou hudbou všechny přítomné. Roman Dragoun je prostě světová třída a jeho hodinové vystoupení bylo ozdobou celého festivalu a dobře by se uplatnilo na kterémkoliv ze světových hudebních setkání.

Po přestavbě techniky **Ivan Hlas** se svými souputníky, **Olinem Nejezchlebou** a **Norbi Kovácsem**
lehce zklidnili rozbouřené vody a večer pokračoval dalšími hudebními skvosty. Kytary Ivana a Norbiho spolu s violoncellem Olina Nejezchleby daly hudbě novou dimenzi s napětím i zklidněním a doplnily texty v sevřený celek poetického výrazu. Odlehčení v podobě Malagela přišlo jako vhodný doplněk celého bloku a připomnělo okolí Hanspaulky s jeho městským folklórem.
Závěr večera patřil **Bandu Milana Schelingera**, který připomněl skvostné songy Jiřího Schelingera. Soudě podle reakcí publika byl Milan Schelinger Band tím správným zakončením skoro desetihodinového koncertního maratonu.

[illegible]

http://bada-vhraje.net/2017_07_14_Festival_SLUNCE_Strazhnice_-_Bohemian_Brather_E